

Tři čtvrti století od Operace Anthropoid

Název emise: 75. výročí operace Anthropoid

Den vydání: 17. května 2017

Hodnota: 46 Kč – č. A925 (ČP)

Výtvarný návrh: Karel Zeman

Rytec: Jaroslav Tvrdůň

Rozměr aršíku: 117 x 175 mm

Rozměr známkového obrazu: 40 x 50 mm

Tisk: Poštovní tiskárna cenin, Praha

Druh tisku: OTp+OF; **Tisková forma:** A 1 (+ K 8)

Papír: fl-an-OFF; **Náklad:** 45 tis. aršíků

FDC: OTp; v barvě hnědočerné; **Tisk:** PTC Praha

Náklad FDC: 3.600

Tolik času už uplynulo od neznámější a zřejmě i nejvýznamnější akce československého odboje v protektorátu Čechy a Morava, atentátu na zastupujícího říšského protektora Reinharda Eugena Tristana Heydricha, syna operního pěvce a hudebního skladatele Bruna Heydricha, osmatřicetiletého otce tří dětí (čtvrté bylo na cestě) a jednoho z nejbezohlednějších válečných zločinců té doby, zodpovědného za zorganizování vyvraždění milionů evropských Židů a připravujícího likvidaci českého národa.

V našem oboru máme upomínku na Heydrichovu smrt v podobě známky vydané k jejímu prvnímu výročí a aršíku určeného pro účastníky smuteční tržny. I díky němu se podařilo objasnit střípek té dávné historie, jméno a osudy řidiče, který zraněného Hey-

dricha odvezl do nemocnice Na Bulovce (F 11/98 a 7/15), a potvrdit tak oprávněnost aspirací na zařazení filatelie mezi pomocné vědy historické.

Strašné následky, které nacistická reakce na atentát přinesla, dodnes vyvolávají rozporuplné reakce o jeho oprávněnosti. Nyní, kdy pro značnou část evropských politických a intelektuálních elit jako by ztráceli smysl výrazy *národ* a *národní zájem*, je samozřejmě obtížné představit si, že jim je třeba přinést i oběti. Zvláště když při zvráceném nacistickém běsnění byly povražděny i celé rodiny, někdy i s malými dětmi, které s atentátem neměly nic společného. Nelze se tedy divit, že s odstupem doby se někomu tehdejší dění může jevit jako šachová partie, v níž ve jménu „vyšších zájmů“ pohybovali mocní s jednotlivými aktéry jako s figurkami a v zájmu vítězství jich prostě řadu obětovali.

Bylo to morální? A bylo to správné? Na tyto otázky je těžké odpovědět, v každém případě však velká – a současně nepochybně tragická – postava našich novodobých dějin, Edvard Beneš, dosáhl i díky atentátu (a v důsledku odporu k po něm následujícímu teroru) zásadního pokroku v uznání naší londýnské politické reprezentace spojeneckými vládami, které pak prohlásily Mnichovskou dohodu – první krok k zániku naší samostatnosti – za neplatnou od samého počátku. Na druhé straně kritici upozorňují, že atentát nijak nezkrátil utrpení obyvatel protektorátu a dalších okupovaných zemí ani neurýchlil jejich osvobození...

Těch, kdo se podíleli na přípravách, organizaci a provedení atentátu bylo mnoho, a obětí nacistické odplaty ještě mnohem víc. Je proto správné a spravedlivé, že na aršíku a jeho známce nejsou uvedeni jen někteří, a událost je připomenuta spíše symbolicky. Provedeno je to výmluvně a dobře propojeno s kresbnou výzdobou na obálce dne vydání – a to dokonce tak úzce, že je škoda, že se FDC dostane do rukou jen malé části sběratelů!

Operace Anthropoid asi už navždy bude mít své zastánce i odpůrce, jak to i dnes ostatně vyjadřují nadpisy úvah ve sdělovacích prostředcích: „*Šlo o promyšlený státnický čin, nebo zbytečně zmařené životy mnoha nevinných lidí?*“

FB

